

Piše: Zoran Buhač, pedagog

Iako je danas pod velikom pažnjom pokret NTC učenja dr. Ranka Rajovića (o kojem možemo samo izraziti pohvale i poštovanje), takvo parcijalno gledanje na rast i razvoj djeteta može biti kontraproduktivno jer ako potičemo jedno područje, dok zanemarujemo druga područja nećemo imati u budućnosti cjelovitu osobu. Ovo spominjemo zato jer je razvoj emocija jednako bitan (a nekima od nas bitniji) kao i razvoj kvocijenta inteligencije koji ne mora biti garant uspjeha i zadovoljstva u životu. (Npr. svojevremena predsjednica hrvatske MENSE s kvocijentom inteligencije od preko 170 je bila nezaposlena.) Ovo sve govorimo jer se emocije kod djece predškolskog uzrasta razvijaju zrcaljenjem ponašanje i poticanjem razvoja empatije. Ono što dodatno potiče poželjan razvoj emocija kod djece je prisustvo životinja i kućnih ljubimaca u dječjem okruženju. „Ima neka tajna veza“ između djece i pasa koji brinu jedni za druge. Psi vole djecu, a djeca vole pse. Brinuci se za životinje djeca se uče suosjećanju i razvijaju svoje emocije jer posebice psi znaju pokazati svoju privrženost i zahvalnost zauzvrat što djeci mnogo znači i znaju prepoznati. Ako imate uvjete da svom djetetu omogućite psa, učinite to. Mi smo se kao ustanova potrudili barem na kratko svojoj djeci prikazati kako je to imati psa u blizini. To smo ostvarili uz pomoć Satnije za obuku vojnih pasa Dugo Selo Hrvatske vojske. Oni su nam prišli s prijedlogom da su u mogućnosti djeci prezentirati što njihovi četveronožni „kolege“ znaju i umiju. Na prijedlog samih vojnih djelatnika čija djeca pohađaju vrtić posjetili su nas u veličanstvenom sastavu. Uz trenere pasa, došli su i zamjenici trenera uz zapovjednike. No najveće zvijezde tog dana ipak nisu nosili činove već su vrlo disciplinirano ušli u naše dvorište. Njemački ovčar Maro i belgijska ovčarka Marica su nam pod strogom kontrolom svojih ljudskih suradnika pokazali dio onoga što znaju i mogu. Djeca su pokazne vježbe promatrala sa sigurne udaljenosti s terase dječjeg vrtića. Nakoniskusnih pasa koji su privatno zaigrani kao i svi drugi. Došli su na red i mladunci, „kadeti“ tek koji ulaze u proces dresure i stvarno su zaigrani. Tu su naši mališani imali prilike ostvariti neposredan susret s ovim odanim i pouzdanim životinjama. Djeca su naprosto uživala što su mogla pomaziti životinje, a niti životinje se nisu bunile zbog iskazane ljubavi. Ovaj će događaj našoj djeci ostati dugo u pamćenju dok smo nekad za proljeće zakazali i novi susret.

